

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullón

STUDIUL 13

Revenirea Domnului nostru Isus Hristos

Am ajuns deja la sfârșitul unui alt trimestru. Și în timp ce noi suntem peregrini, lumea rămâne la fel. Se derulează totul o zi după alta, o săptămână după alta, un trimestru după altul. Dar mulțumiri fie aduse harului divin că toate aceste lucruri vor avea un sfârșit. Pelerinajul nostru va ajunge la final și noi vom ajunge acasă, în acea casă din care nu ar fi trebuit să plecăm niciodată.

Cea de-a doua venire a lui Isus este punctul final al istoriei păcatului și începutul unei eternități pentru cei care au așteptat pe Domnul Isus. În acea zi, marea luptă va ajunge la sfârșit, dușmanul va fi demascat și nimeni nu se va mai îndoi de dragostea lui Dumnezeu.

În Vechiul Testament profeții au anunțat venirea lui Hristos numind-o “ziua Domnului”, “ziua lui Iehova”. Isaia, Zaharia, Daniel și alți profeți au spus că ziua Domnului va veni. În timp ce pentru necredincioși aceasta era o zi de distrugere și tristețe, pentru poporul lui Dumnezeu era o zi de eliberare. Era un moment de încheiat socotelile cu cei ce au persecutat pe poporul lui Dumnezeu dar și un moment în care cei credincioși vor fi protejați și recompensați.

Să vedem ce spune Țefania 2:1-3 „Veniti-vă în fire și cercetați-vă neam fără rușine, până nu se împlinește hotărârea, ca pleava trece vremea până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului, până nu vine peste voi ziua mâniei Domnului! Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară, care împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că ve-ți fi cruțați în ziua mâniei Domnului.”

Sunt două lucruri în acest text pe care trebuie să le luăm în considerare. Primul este un mesaj pentru dusmanii poporului lui Dumnezeu pe care îi numeste neam fără rușine. Acest mesaj spune că rezultatul faptelor lor rele va fi pedeapsa finală. Dar mai există și un mesaj pentru poporul lui Dumnezeu cărora le spune să caute pe Dumnezeu și dreptatea Sa și să practice smerenia.

Întrebarea pe care ți-o pun este: Ce trăsătură de caracter a lui Dumnezeu vedem în ziua venirii Lui, zi pe care Vechiul Testament o numeste ziua mâniei lui Dumnezeu? În primul rând vedem că Dumnezeu este un Dumnezeu al dragostei și se preocupă pentru copiii Săi. În al doilea rând că Dumnezeu este un Dumnezeu care termină ceea ce a început.

Când omul a ales drumul neascultării, acceptând înșelăciunea Satanei, a adus durerea și moartea. Dumnezeu a venit cu un plan de mântuire. Acest plan avea ca fundament pe Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Planul a fost adus la îndeplinire pe crucea de la Calvar când Domnul Isus și-a dat viața pentru noi. Toți cei ce cred în Isus sunt salvați.

Dar continuăm să trăim încă într-o lume plină de durere și moarte, și de multe ori continuăm să fim înșelați de diavol. Dar ce legătură este între acest lucru și revenirea lui Isus? Simplu. Revenirea Domnului Isus este punctul final al istoriei păcatului.

Odată cu venirea lui Hristos se va șterge orice urmă de păcat și răul nu se va mai ridica niciodată. De aceea revenirea Domnului este punctul culminant al istoriei omenești, speranța noastră, sfârșitul acestei lumi deteriorate de cel rău și instaurarea regatului etern al lui Isus Hristos.

Moartea lui Isus pe Calvar nu ar fi fost suficientă fără revenirea Lui. Ar fi fost de ajuns pentru mântuirea omului dar nu și pentru eradicarea păcatului. Omul mântuit ar fi continuat să trăiască în această lume plină de durere pentru totdeauna. Dar revenirea Domnului pune un punct final istoriei păcatului.

În partea a doua a studiului vom vedea ce a spus profetul Daniel în legătură cu a doua venire. Iudeii credeau că venirea lui Mesia însemna înfrângerea imperiului roman care era puterea dominantă în acele zile. De asemenea credeau că El va stabili natiunea Israel ca popor al lui Dumnezeu care va domina lumea. De aceea au respins pe Domnul Isus când a venit pentru prima dată. Pentru că acel om simplu născut într-un staul, nu putea să fie acel Mesia care să-i elibereze de sub jugul Romei.

Ceea ce ei ignorau era că venirea lui Hristos era ceva cu mult mai mare decât o simplă reorganizare a lumii vechi căzute în păcat. Poate că nu exista nimic din Vechiul Testament care să spună la fel de clar ca Daniel 2 că pământul cel nou nu se va ridica din pământul cel vechi distrus de păcat, ci va fi o creație nouă și foarte diferită.

Mă pot explica mai bine astfel. Daniel în capitolul 2 arată ridicarea și căderea a patru imperii mari: Babilonia, Medopersia, Grecia și în cele din urmă Roma, care mai târziu se divide în națiunile Europei moderne.

Totuși statuia pe care Nebucadnețar a văzut-o în visul lui, care simbolizează succesiunea acestor mari puteri mondiale, se termină într-un mod fantastic care nu are nimic de-a face cu această lume. Este ceva supranatural, o piatră care vine din cer și distruge statuia, moment în care apare împărăția lui Dumnezeu. Daniel 2:44,45 spune „Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfârâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul.

Dumnezeul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat și tâlcuirea lui este temeinică.” Ideea este foarte clară, Dumnezeu nu va lua rămășițele acestei lumi pentru a construi un pământ nou. Va distruge vechiul pământ și va face unul nou pentru că piatra care vine din cer va distruge totul și nici păcatul nu va mai exista niciodată.

Aceasta este o avertizare împotriva teoriei că a doua venire a lui Isus este simbolică. Să mă explic. Sunt multi creștini care cred că a doua venire a lui Hristos nu este un fapt real. Ei spun că atunci când primim pe Domnul Isus în inimile noastre și suntem transformați de El, atunci Isus a venit și noi putem să stabilim împărăția Sa în lumea aceasta, iubindu-ne unii pe alții și ajutând pe cei în nevoie și pe cei care

suferă. Și este logic că biserica lui Dumnezeu, în afara predicării Evangheliei, trebuie să se ocupe ca să fie o casa pentru cei nevoiași și distruși de păcat, dar asta nu înseamnă că a doua venire a lui Hristos va fi simbolică.

Fapte 1:10, 11 spune „Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” Domnul Isus s-a ridicat în mod literal la cer și va reveni în același mod.

Acest pământ va fi distrus și Dumnezeu va instaura împărăția Sa. Ioan în Apocalipsa 1:7 spune că atunci când Domnul Hristos va reveni orice ochi îl va vedea. În lumea noastră atât de pragmatică și realistă este dificil să credem că revenirea Lui va fi literală. Dar este adevărat, și va fi ca în zilele lui Noe când majoritatea nu credeau că va ploua pentru că niciodată înainte nu căzuse apă din cer. Dar în ziua prestabilită poporul a venit iar majoritatea oamenilor nu erau pregătiți. În același fel va veni și în zilele noastre.

Multă lume va crede că revenirea Domnului nu va avea loc, și totuși, atunci când se vor aștepta mai puțin, Isus va apărea pe norii cerului.

A treia parte. Tit 2:13 spune „așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.” Există mulți oameni de știință care nu cred că există speranță pentru lumea aceasta. Presentimentele în legătură cu ceea ce se va întâmpla în viitor din punct de vedere al științei nu sunt deloc îmbucurătoare.

Din punct de vedere social, ecologic, economic și moral viitorul care ne așteaptă pe acest pământ este confuz și plin de contradicții. Dar vine Tit și spune despre fericita noastră nădejde. Pavel vorbește aici de speranță. Acest cuvânt nu derivă din vebul a spera ci vine din certitudinea unui lucru ireversibil, ceva care se va întâmpla fie că vrei sau nu.

Hristos va veni și va pune un punct final istoriei păcatului și va lua pe copiii Lui credincioși cu El. Pavel avea această speranță. În 2 Timotei 4:6-8 se spune „Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, și clipa plecării mele este aproape. M-am luptat lupta cea bună, mi-am ispravit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubiți venirea Lui.”

Din acest motiv, dragul meu, dacă acum trăiești momente dificile în viața ta există o speranță. În fiecare zi mă întâlnesc cu oameni răniți și disperați pentru că nu au un loc de muncă și sunt datori, oameni care au căzut în păcat, alții disperați pentru că familiile lor se destramă, părinți ai căror copii sunt pierduți în droguri, oameni care au pierdut pe cineva drag.

Această lume este rea deoarece păcatul exista dar noi avem speranța că Domnul Hristos vine. De aceea așteaptă puțin! Ai puțină răbdare! Dacă trebuie să plângi, plângi! Dar să ai siguranța că totul se va termina. Hristos îți va reda pe fiul pe care l-ai pierdut. El îți va da o victorie totală asupra tentațiilor cu care trebuie să te lupți pe acest pământ. Hristos este binecuvântata noastră speranță.

În partea a patra vom vedea cum va reveni Domnul Isus. Unii susțin că a doua venire nu este când Isus vine în persoană ci când Duhul Sfânt se va manifesta în biserica Sa pe pământ. Cu alte cuvinte venirea lui Hristos este atunci când principiile morale ale creștinismului se vor vedea în poporul lui Dumnezeu. Totuși, chiar dacă caracterul lui Hristos trebuie să fie în poporul Său, revenirea Lui este un fapt real, nu simbolic.

Mulți cred că atunci când se va revarsa Duhul Sfânt și oamenii din poporul lui Dumnezeu vor fi creștini autentici, acesta înseamnă că a venit Isus în viața fiecărui fiu. Dacă acest lucru ar fi adevărat, ce speranță am mai avea? Am continua să trăim pentru totdeauna în această lume plină de durere. Toți frații și toate surorile iubindu-ne și trăind după principiile lui Dumnezeu, dar continuând să sufere. Nu poate fi așa.

Acest pământ corupt de păcat trebuie să se termine. În Matei 24:30 se spune „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.” Isus vine pe norii cerului și orice ochi Îl va vedea.

Acesta este un lucru sigur și în Tragedia Veacurilor la pagina 573, sora White spune : „Firmamentul pare că se deschide și se închide. Slava de la tronul lui Dumnezeu pare că strălucește prin el. Munții se clatină ca o trestie bătută de vânt și stânci colțuroase sunt împrăștiate pretutindeni. Se aude un vuiet ca al unei furtuni care se apropie. Marea este biciuită cu furie. Urletul uraganului se aude ca vocile demonilor aflați într-o misiune de distrugere. Pământul întreg se ridică și se coboară ca valurile mării. La suprafața lui se produc crăpături mari. Pământul pare că cedează din temelii. Lanturi de munți se scufundă. Insulele populate dispar. Porturile mării, care au devenit asemenea Sodomei din cauza nelegiuirii, sunt înghițite de apele furioase. „Dumnezeu și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.”

Aceasta este o descriere reală a venirii lui Isus care spune că în acel moment pământul se va cutremura. Dar Domnul va fi pe norii cerului gata să-și ia copiii acasă.

Ajungem la sfârșitul acestui studiu să vorbim de cei vii și morți la venirea Domnului. I Tesaloniceni 4:14-16 spune „Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce va spune prin Cuvantul Domnului: Noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

Aceasta este fericita noastră speranță. Cu mulți ani în urmă, când eram doar un copil, într-o vineri, mama mea privea pe geam și cânta un imn care spunea: pe nisip sunt urmele aceluia care au trecut deja. Cat mai este până la Canaan? Și mama plângea. Eu am întrebat-o : Mama de ce plangi? Ea s-a uitat la mine. Nu aveam decât cinci ani. Mi-a spus: Nu vei înțelege. Speranța mamei mele a fost să vadă pe Domnul Isus. Ea a dus pe toți cei nouă copii ai săi la picioarele lui Hristos și a murit fără să-L vadă.

Cand eu am intrat în lucrare credeam că Domnul va veni în acele zile. Acum sunt pensionat de 12 ani și El tot n-a venit. În nisip sunt urmele celor ce au trecut deja. Cât mai este până la Canaan? Cât mai este până la venirea lui Hristos?

Eu nu pot să spun că va veni azi, mâine sau anul viitor. Nici un om nu poate să spună acest lucru. Dar știu sigur că El va veni. Și dacă trebuie să mor voi muri pentru că moartea este un somn pentru cei ce sunt în Hristos. Și mă voi trezi ca să-L văd venind pe norii cerului.

Și mama și tatăl meu se vor trezi. Aceasta este speranța noastră. Iar cei ce sunt în viață în acel moment se vor uni cu cei înviați, și împreună vom merge să trăim o veșnicie cu Domnul.

Aceasta este speranța. Dumnezeu te iubește. Nu te întrista! Așteaptă! În curând totul se va sfârși și va începe Împărăția lui Dumnezeu.

Dumnezeu să te binecuvânteze din belșug!

Traducere si Tehnoredactare: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com